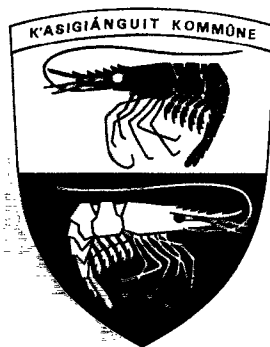

Indledning

Byen Christianshåb, eller rettere kolonien Christianshåb blev oprettet af Hans Egedes søn, Poul Egede i 1734. Fra starten var kolonien kun en beskedent samling huse, som Grønlands første udsendte havde endog meget svært ved at holde varmen i. Forskellige historiske kilder fortæller, at kolonisterne søgte ly i de nærliggende grønlandske tørvehuse, når den frygtede »Saqqarsarneq« (føhnvind) hærgede. For den rare ly har der sikkert været »betalt« med masser af kaffe og tobak.

Længe før den danske kongemagt med handel og mission nåede til Christianshåb og længe før de europæiske hvalfangere gjorde store fangster i Disko Bugtens kolde vand, var der grønlandere, der i dette område levede og døde, ganske som man gør det alle andre steder i verden.

På øen Qeqertasussuk er der således fundet spor af ikke blot de ældste lokale mennesker, men spor, der kan føres så langt tilbage i tiden, at området har været beboet af nogle af de allerførste grønlandere overhovedet.

Kommunalbestyrelsen og den lokale

nulevende befolkning har en levende interesse for den grønlandske fortid. I særlig grad har det været interessant at følge udgravningerne igennem årenes løb på Qeqertasussuk. Der blev foretaget mange besøgsrejser til øen, og det har været lige spændende hver gang, vi har besøgt stedet – og nye fund var dukket frem af jorden.

Mellem forskerne og kommunalbestyrelsen har der altid været et godt og frugtbart samarbejde, hvilket også har betydet, at det lokale museum er blevet støttet med økonomiske midler til sikring af det fortsatte arbejde på Qeqertasussuk-projektet. Det er kommunalbestyrelsens håb, at de mange udgravede genstande fra bopladsen tilbageføres til Christianshåb, så snart konservering og undersøgelse er tilendebragt i Danmark. Såfremt der kan skaffes midler til istandsættelse af Grønlands ældste træhus i Christianshåb, er det mit håb, at der engang i løbet af 90'erne kan åbnes et specialmuseum i byen, alene visende de talrige gamle fund.

Selvom befolkning og kommunalbestyrelse interesserer sig meget for forti-

Borgmester Christian Lyberth. Foto: Troels Romby Larsen.

den, er vi også nødsaget til at kigge fremtiden i øjnene. Det er vigtigt, at vi sikrer, ikke mindst vore børn og skoleungdommen en viden og indsigt i vore forfædres liv. Det er jo en gammel sandhed, at man bedre forstår sin og sit eget lands situation, hvis man har kendskab til sine egne kulturrødder.

Med den stigende turiststrøm til byen vil et museum, der fortæller om de første grønlændere forhåbentlig også være medvirkende til, at udenbys og udenlandske gæster finder, at Christianshåb er et, gerne langt, besøg værd.

Jeg skal sluttelig takke alle, der har støttet og arbejdet på Qeqertasussuk-projektet, uanset om de har gravet i jorden, eller været med til at lave den vandredstilling, som i disse år fortæller Grønlands forhistorie. Det er mit håb, at denne publikation og vandredstillingen i fællesskab vil gøre interessen for både Christianshåb – og Grønland – større.

Christian Lyberth
Borgmester